

Ako tedaj Avstrija, da izpolni svojo diplomatično nalogo, hoče v okom priti slovanski zložbi, naj posnema malo Švico; toraj naj se nikar s centralističnimi in absolutističnimi zahtevami in s silnim zatiranjem narodov ne ustavlja zedinjenju Slovanov, ampak s svobodo, kateri prva podlaga je národna svoboda; kajti le po národni svobodi je mogoča splošna svoboda. Tako je v Švici, in tako želim, da bi bilo tudi pri nas. Ako se bomo s temi sredstvi ustavljali zedinjenju Slovanov, nikdar se ne prikaže v podobi, ktere se boji Evropa. Ako se pa slovanski zložbi ustavljamo z absolutizmom, s silo, gotovo se dovrši v kljub velemoči naše države.

Zakaj avstrijski Nemci že danes hrepené po Prusiji? Nek telegram iz Beča naznanja, da Nemci več niso zadovoljni z delegacijami; oni hočejo zvezo na brambo in upor skleniti s Prusijo; meni se zdi, da kmalu izrekó, da bi poslance rajši pošiljali v Berlin nego v Pešto. In to se godí zaradi tega, ker se bojé, da si še dolgo ne morejo obdržati one sile, ktero še dandanes imajo, to je, gospodstva nad drugimi narodi; oni dobro vedó, da se to, kar je krivično, dolgo časa ne dá vzdržati, in prav zato hočejo za česa skrbeti za svoje národno varstvo. —

Dajte tedaj avstrijskim Slovanom to popolnoma, kar jim gré, osvobodite jih jarma nemškega, in Vaš strah panslavizma zgine!

Dopisi.

V Gorici 19. marca. x+y. — Včeraj je vložil dr. Lavrič pri dotičnih oblastnijah naznanilo zaradi izdajanja „Sočinega“ časnika. Imé mu bode „Soča“; odgovorni vrednik: trgovski uradnik gosp. Viktor Dolenc. Izhajal bo list za zdaj po dvakrat v mesecu. — Kar je prinesel pretekli teden „Narod“ glede ustanovljenja národno-katoliško-politiškega društva z imenom „Sloga“, je vredno, da se v pretres vzame. Štajarski Slovenci so se v enak namen že zedinili; dobro pa je treba posnemati, naj pride od kodar koli. Sosebno je želeli, da bi se naši korenjaki na kmetih o tej zadevi oglasili; kajti z razkropljenimi močmi nič ne opravimo.

Iz Gorice. (V čitalnici naši) se napravi 26. marca ob 8. uri zvečer „beseda“, pri kateri se bode predstavljala glediščina igra: „Kteri bo“? K tej besedi se vabijo vsi gg. družbeniki in pa prijatelji čitalnic.

Odbor.

Iz Trsta. (Čitalnica Rojanska) napravi v soboto 25. dne t. m. besedo z deklamacijami, petjem in tombolo. — Na belo nedeljo, to je, prvo po veliki noči, pa bode beseda z igro: „Samo, prvi slovenski kralj“. Poslednja beseda bo na korist ubogim Dalmatincem v pokrajinah Narente. Vljudno vabi udeležbo prvi „besedi“.

Odbor.

Iz Razdrtega 14. marca. — Velika nesreča, kakor so „Novice“ že zadnjič povedale, je našo že tako revno vas zadela. *) — 10. dne t. m. ob 2. uri popoldan jame iz dozdaj še neznanega vzroka neki hlev goreti, a ogenj se je tako naglo razširil, da je v četrto uri 17 hiš in 6 hlevov pokončal. Zgorelo je tudi dvoje krav in 6 prešičev, kajti ljudje so v prvem velikem strahu le malo rešiti mogli. Škoda je pri sedanjih revščini grozno velika, in ljudje so bili le deloma zavarovani. Nesreča bi bila še grozovitejša in cela vas v veliki nevarnosti, ako bi ne bilo pomoči. Toraj izrekujem očitno hvalo iz zahvalo našim sosedom Ubelcom in Senožečarjem.

*) Siromakov so se, kakor „Laib. Ztg.“ naznanja, brž usmilili presvitli cesar in poslali jim 400 gold. Vred.

nom, ki so z njunimi župani na čelu izvrstno gasili in delali, ravno tako tudi c. k. žandarmeriji senožeški, posebno pa še žandarmu Jožetu Albrehtu.

Župan.

Krško na Dolenskem 17. sušca. —r— Sprejmite drage „Novice“ tudi od naše strani malo vrstic. Kar se tiče národno naše življenje, vam veselega srca povem, da koračimo malo po malo naprej in da imamo možé, kateri so vneti za blagor našega ljudstva in mu pošteno branijo pravice njegove, čeravno pisano gledajo nemškutarji, ki za svoje orodje nimajo družega kakor laž in zvijače. — Čudili se bote, ako Vam povem, da ljubljanska „feuerwehr“ le-sem svoje korenine razprostira, a še bolj se bote čudili, ako vam povem, da na čelo tega društva sta se vstopila grof Corinsky, tukajšnji c. kr. okrajni glavar, in pl. Rutkovsky, c. kr. okrajni komisar, in da namerava nekih 20 oseb v Ljubljano priti, da se od ljubljanske „feuerwehr“ vadijo gasiti. Ker pa druge učiti more le tak, kdor sam dobro razume svojo reč, od ljubljanske „feuerwehr“ pa še dozdan nismo slišali nikoli, da je dejansko pokazalo svoje talente pri požarih, ne bo kruha iz te moke. O „feuerwehrekneipah“ smo pač večkrat kaj brali, al v knajpah se le žeja gasi s pivom in vinom, ne pa oginj z vodo. Ne vem sicer, ali je res ali ne, kar pravijo, da je ljubljanska „feuerwehr“ le neki „ableger“ turnarskega društva, o katerem ni duha ne sluha več. Al bodi-si vse to, kakor koli hoče, mi prosimo sv. Florijana, da nas ognja obvaruje, gospodarje pa opominjamo, naj si svoja pohišta asekurirajo, in ako pride nesreča ognja, naj prihitijo na pomoč delavni ljudje, potem naših „gutschlauchov“ ne bode treba. Posebno pa se čudimo temu, da gospodje uradniki stopajo na čelo napravam, ki spadajo v skrb občinam; vsaj bi imeli dela marsikaj o tem, da nam varujejo §. 19. temeljnih postav, da nam Slovincem ne pogorí národna ravnopravnost! Tù, tù gasite! — V našem okraju bi, kakor žejni pijače, potrebovali vinorejske, sadjerejske in čbelarske šole, da bi se vinstvo, sadje- in čbeloreja na višjo stopinjo povzdignili. Našemu okraju, največjemu, kar se pridelovanja vina tiče, bila bi taka šola v neprecenljivo korist, a tudi krški mestjani bi svoj prihodek imeli, ako bi se šola tukaj ustanovila. Kako, da grof Chorinski pred misli na nemško „feuerwehr“ nego na slovensko, nam živo potrebno šolo?

V Dolenji vasi 13. marca. (Požar.) V noči od 11. na 12. je zadela našo vas grozna nesreča. Ko je zadnji sobotni večer že vse pri počitku bilo, se je ob pol enajsti uri sredi vasi v neki stari, leseni, s slamo pokriti hiši ogenj vnel, ki se je po suhih škopnatih strehah tako hitro razširil, da je bilo do dveh po polnoči, tedaj v treh urah, že devetnajst hiš in nekoliko družih poslopij v pepelu. Komur je znano, v kaki tesnobi so Dolenjske hiše, da jih je dosti lesenih in največ s slamo pokritih, bo rad verjel, da je bilo zares težko, strašnemu požaru v okom priti. Delalo se je, kar največ se je moglo. Domači ljudje so sicer najbolj skrbeli, kako in kam bi svojo živinico in še kaj družega rešili; vendar jih je bilo tudi domačih prav obilo, ki so marljivo gasiti pomagali ter svoje življenje iz ljubezni do bližnjega v smrtno nevarnost stavili, zlasti sta zaslužila domačina Janez Kromar, poprejšnji Dolenjski župan, in njegov brat Jakob Kromar, kmet in tesar v Rakitnici, očitno pohvaljena biti. Posebna čast in hvala gre pa našim pridnim sosedom Ribniškim faranom sploh. Ti so prišli z dvema gasilnicama na pomoč, eno gasilnico je vodil Ribniški kaplan č. gosp. A. Zorc, drugo pa Ribniški župan gosp. Logar; oba gospoda sta pokazala, da sta težavnemu poslu popolnoma kos. Poleg imenovanih gospodov sta

pri gašenji posebno zdatno pomagala z besedo in rokami g. Znanec, c. k. sodnik v Ribnici, in ondotni sodnijski pismonos g. Fleš. Presrčna vam tedaj hvala predragi sosedje Ribničanje! Sliši se, da so naši ubogi pogorelci razun enega za nekoliko zavarovani bili, ali ta pomoč jim bo po toliki zgubi vendar-le pičla, in ker je nekterim tudi ves živež do zadnjega krompirčka in do zadnjega zrna frmentina pogorel, zato je revščina zdaj tukaj silna, zato se predrznem v imenu ubogih pogorelcev lepo prositi, naj bi dobrotniki in dobrotnice po naši ljubi slovenski zemlji, ki so enakim revežem že tolikrat pomagali, tudi našim siromakom svojo dobrotljivo roko odprli in darila, ki jih kdo dati vtrpi, ali po častitih vrednikih „Novice“ in „Danice“, ali pa naravnost tukajšnjemu županu g. Jožefu Pauzar-ju, ali pa podpisanemu župniku, poslati blagovolili. Vsakemu daru bo odmevalo iz hvaležnih src: „Bog stoterno povrni!“

Matija Štrucelj, župnik.

Iz Oblaka. — Občina naša je 31. januarija t. l. za župana volila Jožefa Modica iz Nove vasi, Jurija Laha, Šimna Arkota in Ant. Turka za svetovalce.

Iz Kranja 16. marca. (Očitna pohvala.) Gosp. Ferd. Malahovsky, orglarski mojster v Ljubljani, je v tukajšnji podružnici Matere Božje v Rožnikranci, kot začetnik nove orgle naredil. Bile so takrat res le delo začetnika, kar je sam spoznal in tudi večkrat obžaloval. Reči se vendar mora, da ni bil edini kriv slabega dela. Pred nekaj časom mu je bilo mogoče, to skazo popraviti, kar je prav z veseljem storil. Prenaredil je vse orgle, cinaste pišali na novo vlil in vse drugo tako popravil, da so zdaj prav, kakor nove, dobre orgle, močnega, pa prijetnega glasú, zares mojstersko delo. — Zato in tudi zavoljo nizke cene prenanrejanja mu gré očitna pohvala, ktera naj ga farnim srenjam kot izyrstnega umetnika v svojem delu posebno priporoča.

Iz Ljubljane. Za gotovo moramo povedati našim bralcem, da vse pripovedke o skupščini Slovanov, ki so jih izlegli dunajski judovski časniki, graška „Taggespost“, ljublj. „Tagblatt“ in drugi listi te baže pa trobili za njimi po svetu, so — laž. Celó preuzvišenega škupa Strosmajer-a so vtaknili vmes, ki ga še na Dunaji ni bilo. Da le po naključbi trije Slovani pridejo skupaj, že je „Slavenconferenz“, — tak strah ima slaba vest nemčurska pred nami! — To pa je res, da našim poslancem in vsem drugim federalistom že predsedá dunajski zbor, ki ga „ustavoverci“ nalašč vlečejo na dolgo s tem, da ne prinesó na obravnavo državnega proračuna za letošnje leto, zaradi kterega so naši poslanci šli v zbor. Ta zavleka pa ima zgolj ta namen, da bi novo ministerstvo z obljubljenimi svojimi predlogi poprej pokazalo, ali je čisto „ustavoversko“ ali ne, in če ga Herbst-Giskrova „zlata vaga“ ne potrdi, da mu ne dovolijo nič.

— (Iz deželnega odbora. Na sklep deželnega odbora od 16. decembra l. l., ki je bil omenjen v „Novicah“ 21. decembra 1870. leta, o tem, naj bi se skrb za napravo in vzdrževanje vožnih potov k železnicam po postavi izročila železničnim posestnikom, je došel od ministerstva c. kr. deželni vladi odgovor, da se imajo zadeve teh vožnih potov ali cest s posebno deželno postavo, kakor jo imajo že nektore dežele, tudi za Kranjsko rešiti. Deželni odbor je v seji 17. marca t. l. po daljšem razgovoru sklenil o tem odgovoriti deželni vladi, da se ne sklada s podanim vladnim načrtom te postave, ki deželi naklada stroške, vendar pa ga je volja udeležiti se posvetovanja o dotični vladni predlogi na deželni zbor, ter se pri temu držati načela, da posestniki železnic imajo pred vsemi drugimi dolžnost

skrbeti za vožne poti k železniškim postajam, v drugi vrsti pa občine tistih okrajev, ki rabijo tako pot.

— Spomlad se bliža, in ž njo čas setve; zato opominjamo kmetijske gospodarje in učitelje ljudskih šol, naj ne odlašajo dalje oskrbeti se s posebno dobrim semenom svilnih črvičev in rusovskega lanú ki se, kakor so „Novice“ že večkrat oznanile, dobi pri družbi kmetijski.

— (Murve) prav lepe, mlade, velike in 4 do 5 palcev debele, se dobijo na vrtu kmetijske družbe v Ljubljani po nizki ceni.

— (Oklic gospodarjem.) Gospodarji, ki hočejo dovoljenje dobiti za spuščanje žebcev, naj jih prihodnji pondeljek, 27. dne t. m. dopoldne do 10. ure pripeljejo komisiji na ogled v kovaško šolo na spodnje Poljane v Ljubljano.

— (Tobakarnica tukajšnja) se je prve dni tega meseca odprla v onem Pongračevem poslopji na spodnjih Poljanah, kjer je nekđaj cukrarnica bila. 24 žensk izdeluje zdaj cigare (viržinke).

— (Dosluzenega c. k. profesorja anatomije gospoda Antona Melcerja) smo pokopali včeraj. Rajniki, v 90. letu svoje starosti, nekđaj visokocenjen zdravnik, že nekoliko let ni več šel iz hiše ter je 19. dne t. m. v pravem pomenu te besede mirno v Gospodu zaspal. Bodi vrlemu možu zemljica lahka!

— Mnogim željam po dr. Lovro Tomanovi sliki je Matica ustregla s tem, da je v veči obliki dala natisniti nekoliko odtiskov slike, ki je na čelu Matičinega „Letopisa“ za 1870. leto. Kdor želi toraj lepi ta kinč v okviru imeti v svoji sobi, naj se oglasi pri ljubljanskih knjigotržcih, ki jo prodajajo po 30 soldov.

— (Matičina diploma), kamor je že prišla, povsod je jako jako všeč. Njim, ki jim niso znani grbi vpleteni v vejevje, damo to razjasnilo: zgornji trije so po vrsti od leve na desno: Štajarski, Kranjski, Koroški; spodnji peteri pa: Furlanski, Goriško-gradiškanski, Ilirski, Slovenske meje, Tržaško-isterski.

— (Za olepšanje mest) imajo v nekterih krajih društva, kterih naloga je delati na to, da se odstrani, kar je neprijetno, in ozaljša mesto in obmestje. V Gradci je tako društvo iz pustih nasipov (glacis) napravilo krasen gaj (park); kako pa je tamošnji hrib, na kterem je nekđaj grad stal, že davno pod vodstvom generala Welden-a ozaljšan, znano je vsakemu, kdor je le enkrat v Gradci bil. Bela Ljubljana bi izvrsten predmet bila za delovanje takega društva, ktero bi tukaj dosti priložnosti imelo skrbeti za primerno zasajanje raznega drevja in grmovja. Ravnokar se bode realka zidala in iz tamošnjega vrta bi se kakih 30 vozov dobre prstí zvozilo na „zvezdo“ (Sternallee), da se vsa trava nasuje na 2 do 3 palce (cole), in če se kaj travnega semena vmes poseje, bi se vsa trata z malimi stroški pomladila in prijetnost našega sprehajališča sred mesta izdatno pomnožila. Tudi pota na naš grad, ki ga obišče vsak tuji popotnik zaradi krasnega ogleda, silno potrebujejo prijetne prenanredbe. „Novice“ sprožujejo to občekoristno početje, in če najdejo kaj dobre volje pri mestjanih, bode se tudi skusilo tako društvo na noge spraviti.

— „Danici“ piše gosp. mgsn. L. Jeran iz Rima, da Slovenci (4 duhovni in 4 kmetje), ki so nesli po vredništvu „Danice“ nabranih 65.000 frankov v Rim, so 5. dne t. m. bili pri sv. Očetu Piji IX. Martin Debeljak, posestnik od sv. Duha pri Stari Loki mu je na krožniku podal v zlató zmenjani denar s slovensko besedo: „Sv. Oče, prejmite od nas Slovencev majhen dar“. Ko so blagoslovili vse pričujoče in rekli, da jih hočejo na svoj vrt peljati, stopijo med Slovence

ter mehko potrkaajo na prsi Miha Potočnika iz Št. Lenarta na Gorenškem rekoč mu: „Bode kmetič videl, če mi vrt prav obdelujemo“. Vse je bilo dobre volje pri toliki ljubeznjivosti sv. Očeta“.

— (*V nedeljski predstavi dramatičnega društva*) se je v prvi sicer malovredni igri „Ona me ljubi“ posebno odlikovala gospodičina Brusova, v jako mični operêti „Mladi kandidat“ pa gospá Odijeva; igrala in pela je izvrstno, pa tudi napravljena je bila tako lično, da jej je donéla pohvala gromovita.

— (*Osemnajsta predstava dram. društva*) v dežel. gledašči, ki bode v četrtek 30. marca, utegne biti ena najbolj zanimivih. Na oder pride prvokrat izvirna domorodna igra s petjem v 3 dejanjih „Jamska Ivanka“, ktero je spisal Miroslav Vilhar že leta 1849. Igra se je primerno za predstavljanje vredila in posebno tudi v muzikalnem oziru pomnožila. G. kapelnik Schantel in regisseur J. Nolli sta si prizadela, da pride igra v res dostojni obliki na oder. Muzikalni del igre bode obsegal 15 števil, namreč 7 samospevov, za 2 soprana, tenor, dva baritona in bas, 2 dueta, 1 tercet in 5 zborov in finalov, med temi 3 za moške in 2 za mešane glasove; kolikor slišimo je g. kapelnik Schantel vse delo muzikalno vredil in instrumentiral, ter tudi več števil na novo komponiral, posebno n. pr. tercet v 1. aktu, finale v 2. aktu in arijo v 3. aktu. Zraven tega pa je ostal veči del Vilharjevih napevov v igri. Ne dvomimo, da bode dram. društvo s predstavljanjem te igre v novi obliki storilo srečen korak, posebno ker si je prizadelo jo res dostojno pred svet postaviti in bode tudi zbor, kateri nas je že dostikrat prav z veseljem navdajal, to pot še posebno pomnožen. Po vsem tem nam je tedaj pričakovati kaj posebnega, kar na našem ljubljanskem odru le redko slišimo. Naj bi občinstvo s prav obilnim obiskom prizadevanje dram. društva, kateremu bode ta predstava gotovo napravila tudi znamenite stroške.

— (*Pobirki iz časnikov.*) „Tagblatt“ in celó uradna „Laib. Zeitg.“ sta v obširnem popisu prinesla besedovanje „konstitucijskega društva“ zoper ono postavo, ki jo je deželni zbor kranjski že večkrat sklenil zaradi pravic slovenskega jezika v naših šolah. Ta postava, ki je temelj narodni ravnopravnosti slovenskega našega naroda, je strašen trn v péti nemškutarski koteriji; kedar le kaj malega od daleč slišijo, da utegne pravica otresti jarm krivice, kar brž leti ta koterija na strelišče ali pa v „glashaus“, pa najame gospoda Dežmana, Pirkerja & Comp., da čenčajo na hvalo svojim „vernim dušam“ in pisarijo potem po časnikih. — Vse to bi nikogar nas ne brigalo prav nič; al ker je ona koterija unidan resolucijo sklepala „v imenu prebivalcev“ (im Namen der Bevölkerung), moramo nesramne bahače vendar le vprašati: kdo je tista „Bevölkerung“, da se v njenem imenu drznejo oni govoriti? Ali je mar to tista „Bevölkerung“, ki ne enega zastopnika nima v deželnem zboru kranjskem? — ali mar gosp. Dežman zastopa „Bevölkerung“, ki bi še v deželnem zboru ne sedel, ako bi ne bil s dr. Klunom vred eden izmed tistih deseterih, ki jih nemški „veliki posestniki“ milostljivo pošiljajo v zbor? — ali je mar to tista „Bevölkerung“, ktera za nemškimi turnarji stoji, ki se med „Bevölkerung“ še ne upa ne? — ali je mar to tista „Bevölkerung“, za ktero je nemškutarski kompaniji tako malo mar, da še nikoli niso skrbeli za poduk našega naroda, da mu v domači besedi še ne besede niso spisali, kar bi mu koristilo v kmetijskih, obrtnijskih, znanstvenih ali družih zadevah? — Kje tedaj je tista „Bevölkerung“, kateri hočejo nemčurji biti glasonoša?

Govorite jasno, da, kedar delate sklepe, svet vé, čegavi so! — Rekli so tudi liberalci v „glashausu“, da bode hranilnica odtegnila svojo denarno pomoč, če se bode na realki v maternem jeziku podučevalo. Po takem načelu bi tudi nemške hranilnice morale manj radodarne biti, ker se tudi na Nemškem podučuje v maternem jeziku, če se boče v šolah kaj dobrega doseči. Zavoljo nemškutarskega naraščaja se skrbnim očetom res že možgani mešajo! — V Gradci občinstvo ni zadovoljno bilo s prvo štajarsko hranilnico, ki je precej svojevoljno začela postopati z vloženim deželnim denarjem, osnovali so zato dve novi hranilnici: mestno in okrajno, in konkurencija se kaj dobro obnaša. Mar ne bi pri nas vredno bilo pomisliti na enako postopanje? vsaj ni nobene hranilnice ne na Gorenškem, ne na Dolenskem in Notranjskem. Potem bodo ošabneži začeli piskati iz družih piščalk, čeravno zmirom še tudi stoji pravilo, da hranilnični denar je deželni denar, in gospodarstvo ž njim stoji pod moralno kontrolo cele dežele.

— (*Dr. Zupan*) se je v včerajšnji seji mestnega odbora odpovedal županstvu; vse prošnje Dežmanove & Comp. niso nič pomagale, da bi še ostal.

Novičar iz domačih in ptujib dežel.

Iz Dunaja. Zadnji naš list je povedal, kako je v zbornici poslancev s svojim odgovorom minister Hohenwart zavrnil vprašanje „ustavovercev“ zaradi prepovedanih svečanosti Pruskim zmagam na čast, in jih podučil tako, da so omolknili. Danes bi mogli naštetih sopet nova vprašanja in nekatere druge razprave, al vse so tako malovažne, da je škoda za papir. S postavo, kolikošno število rekrutov naj se letos vzame, še niso prišli pred zbor; sliši se pa, da s to postavo ne bodo kljubovali ministerstvu, kajti stranka levičnjakov se že nekako razcepuje, kar se očitno vidi pri glasovanji; vže previdijo nekteri, da so bili le strežaji Herbstovi in Giskrovi, ki je o „svobodi avstrijski“ že bogat mož postal. Pri razpravi o železnici Galiciški je bilo smešno poslušati, kako so „ustavoverni“ levičnjaki drug drugemu lasali in podučevali; vsak je hotel bolj učen biti in starejim so mladi bili premladi! Dolgo je trajala pravda; ko pa so jo tako zavozili, da niso mogli iz tega kolobrodosa ven, se je sprejel predlog, da se seja konča. — V zboru 17. dne t. m. se je bralo vprašanje Herbstovo in 89 njegovih družnikov: kdaj da bode ministerstvo zbornici predložilo obljubljene državnopravne predloge? To vprašanje je bilo bolj smešno kakor ostro; al Herbst tega ni bil ves kriv, kajti on je vprašanje (interpelacijo) bolj ostro osnoval, al v klubu njegovem je večina izrekla, da se mora predrugačiti, sicer je ne podpišejo, in — mogočnež se je moral vkloniti, če je hotel, da bodo judovski časniki mu slavo trobili. Na to bode grof Hohenwarth odgovoril v terek. Se ve, da „ustavoverci“ ne bodo zadovoljni in po odgovoru nameravajo pravdo ali „Hetz“, kakor pravijo Dunajčanje, začeti z ministerstvom. (Ravno nam je došel telegram iz Dunaja, da minister ni odgovoril še danes na interpelacijo).

Francosko. — Kakor smo že zadnjič omenili, začele so se v Parizu hude prekucije. Drhal demagogov se je ustanovila kot „srednišni vladni odbor“, ki državni zbor in vlado začasno v Versajlu oklicuje za izdajalce, je na svojo stran potegnil narodno stražo in nekoliko armade, je dal 2 generala vstreliti, barikade dela itd. Strahovite dogodbe, o katerih se ne vé, kam in kako daleč da še sežejo!